

Διατηρένοι μου,

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

Παρ' ὅλες τές δυσκολίες θὰ πρέπη νὰ δρχίσωμεν καὶ λίγο τὰ μαθήματα τοῦ κύκλου.

Οἱ μεγάλοι κίνδυνοι ἔχουν παρέλθη. Δοκιμασίες δύμας ἀκόμα ύπαρχουν στὸν δρόμον σας καὶ τὸν δρόμον πολλῶν ἄλλων, τόσον στὴν ἡέσην Ἀνατολήν καὶ ἀλλαχοῦ. Ἄλλα, ὁ Ἡλιος τοῦ θείου ἐλέους ἀνατέλλει. Ὁ ἔχθρος αὐτῆν τὴν στιγμήν δὲν εἶναι αὐτὸς ποὺ δύναμέτε σεῖς εἰσβολεῖς, οἱ Τούρκοι ἐκ Τουρκίας, αὐτοὶ θὰ φύγουν δύωσδήποτε, καὶ αὐτοὶ εἶναι παιδιά, ἄνθρωποι, τοὺς διακατέχει διφθορός, καὶ τὸ ἑρώημα. Τέ γυρεύομεν σ' αὐτὸν τὸν τόπον, καὶ δὲν ξενρομεν ἂν τὴν ἐπομένην ἡμέραν δὲν θὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν αὐτοὶ πού κατοικοῦνται εἰς τὸν τόπον αὐτὸν γιατὶ νὰ μᾶς ἐκδιώξουν.

'Ο φθόρος καὶ ἡ σύγχυσις δὲν εἶναι μόνον εἰς τοὺς "Ελλήνας Κυπρίους, εἶναι ἀκόμα πιστοὶ μεγάλοις καὶ εἰς τοὺς Τουρκοκυπρίους ποὺ λέγω δοκιμάζονται σχληρότερον, καὶ εἰς τοὺς ἐκ Τουρκίας ἀφελεῖς στρατιώτας ποὺ εύρεσκονται ἐδῶ παρὰ τὴν θέλησιν των καὶ δὲν γνωρίζουν διατί εύρεσκονται ἐδῶ. Οἱ ἔχθροι δὲν εἶναι αὐτοί. Ὁ πραγματικός ἔχθρος εἶναι μέσα στὸ σπίτι σας, εἶναι μέσα στές φυχές τῶν "Ελληνοκυπρίων, ποὺ εἶναι, νὰ μήν πᾶ κακά καὶ μῆσος, ἃς τὴν πᾶ ἄγνοιαν καὶ ἀνοίσιαν, πού διερωτᾶται κανεὶς: πῶς ἀφησαν μέσα τους αὐτά τὰ παιδιά ποὺ δύναμέτονται "Ελλήνες Κύπριοι πολιτισμένα παιδιά, αὐτήν δλην τὴν κακίαν; Αὐτός εἶναι διέχθρος σας, αὐτὸν πρέπει νὰ ἀντιμετωπίσετε.

Οἱ Τούρκοι οἱ ἐκ Τουρκίας δύωσδήποτε θὰ φύγουν, δὲν μποροῦν νὰ μείνουν. Ὁμως δι πραγματικός ἔχθρος πᾶς θὰ ἐκδιωχθῇ; Τοσούς σκεφθήκατε αὐτό; Καὶ εἶναι ἔργον ποιῶν; Τῆς ἐκκλησίας; Θα ἔπρεπε νὰ ἥτο ἔργον της. Αὐτοὶ δύμας εἶναι οἱ πρωτεργάτες τοῦ κακοῦ εἰς τὴν ἀφέλειάν των. Τῶν κοινῶν ἀνθρώπων πού διακατέχονται αὐτήν τὴν στιγμήν ἀπό φθόρον, ἐμπάθειαν καὶ δυστυχῶς τὴν βλακώδη ἐκείνην φυχικήν κατάστασιν εἰς τὴν κακοδαιμονίαν των, νὰ προσπαθοῦν νὰ βρέσκουν ἐλαττώματα καὶ αἰτίες τῶν ἄλλων;

"Ακοδ αὐτούς περιμένομεν νὰ θεραπεύσουν τὸ κακόν; Καὶ ποὺ εἶναι διέλεγα τὰ 4/5 τῶν "Ελλήνων Κυπρίων μορφωμένων καὶ μῆς;

"Οχι. Αὐτοὶ μόνον κακόν μποροῦν νὰ σκορπίσουν γύρω τους. Αὐτοὶ μόνον τὸ μῆσος νὰ μεγαλώσουν μὲν τὴν ἀφέλειάν των τές συζητήσεις των μποροῦν. Καὶ δι κανένας νομίζει δτι εἶναι ἔξυπνος δταν ἐκφράζει τές ἀνδρεῖς του ἰδέες.

Τίνος ἔργον εἶναι νὰ σιγήσουν τὰ πάθη στὴν Κύπρον μεταξύ τῶν "Ελλήνων-κυπρίων;

Δικό σας, τοῦ ἐσωτέρου κύκλου κυρίως καὶ τῶν ἔρευνητῶν τῆς σληνίδας δλων, καὶ, σκεψήτε αὐτὸ ποὺ θὰ εἴπω τώρα, σᾶς ἐπωιζώ αὐτήν τὴν εύδυνην αὐτήν τὴν στιγμήν. Εἶναι καθήκον τὸ δρποῖον ἀναλαμβάνετε καὶ ἀπαίτω ἀπὸ σᾶς αὐτήν τὴν στιγμήν νὰ μοῦ δώσετε τὸν λόγον σας δτι ἐπωιζέσθε αὐτὸν τὸ καθήκον. Διαφορετικό δ τόπος σας διέ ἀντιμετωπίση πολλά ἄλλα δεινά καὶ καταστροφήν.

Κανεὶς νὰ μήν συζητῇ πολιτικό διστι, καὶ ἂν ἀκόμα κατέχει κάτι οἱ γύρω του θὰ τὸ παρερμηνεύσουν καὶ θὰ τὸ κάμουν στὸ ἀνάστημα των, νὰ φαντάζονται δτι ἐρμηνεύτη τές δικές του ἰδέες καλύτερα νὰ μήν συζητᾶτε. Ἡ δύναμίς σας θὰ εἶναι διαλογισμός καὶ τὸ λευκορδός φῶς τὸ δρποῖον πρέπει νὰ μεταχειρίζεσθε στὸ νὰ καλύπτετε τὴν βασανισμένην σας αὐτήν Νήσον. Τὸν τρόπον γνωρίζετε.

"Ισως δι τρόπος ποὺ ἔχω μεταχειρισθῇ νὰ εἶναι λίγο σχληρός, καὶ νὰ δμοιδέη μὲ ἀπαίτησιν, ἀλλά, η κατάστασις εἶναι τέτοια ποὺ θὰ πρέπη νὰ τὸ ζητήσω σὸν ἀπαίτησιν παρ' ὅλον ποὺ εἶναι θερμή παράκλησις. Μπορεῖτε νὰ τὸ ἀντιληφθῆτε αὐτό; Για τὸ δικό σας καλό. Δέν θὰ παρεξηγηθῇ η παράκλησίς μου, δτι δηλαδή, οἱ Ἀδελφοί σας ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν ἔχουν δπαιτήσεις ἀπὸ σᾶς, καὶ ισως νὰ εἶναι η πρώτη φορά στὸ τόσα πολλά χρόνια τῆς ἐπαφῆς μας πού διδάσκαλος ἀπὸ τὴν ἄλλην πλευράν ζητᾷ κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον κάτι ἀπὸ σᾶς, ... δέν. εἶναι; "Ισως αὐτό νὰ σᾶς ἐκπλήξῃ, για τὸ δικό σας καλό παρακλησίαν, μπορεῖ νὰ φαίνεται σὸν ἀπαίτησις η καὶ σὸν διαταγή, εἶναι δύμας παράκλησις θερμοτάτη παράκλησις για τὸ δικό σας καλόν καὶ τῶν διδελφῶν σας "Ελλήνων καὶ Τούρκων Κυπρίων. Προσέξετε, καὶ Τούρκων Κυπρίων.

Σκορπίστε τήν ἀγδην σας γύρω σας. Μήν ἐπιτρέπετε στό περιβάλλον πού βρίσκεται στε συζητήσεις αι δόποια καλλιεργοῦν φύσιον καὶ ἔξαπτουν τό πάθη. Αύτοι εἶναι κακό, καὶ θὰ βοηθήσουμεν δημοσίευμαν ἐμεῖς.

Τώρα οις εἰσέλθωμεν καὶ λίγο στό μάθημά μας.

Εἰσερχόμενα μέσα στό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Τι εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, μέσα στό δόποιον τώρα θά ἔρευνήσωμεν ἀπό μισ ἄλλην πλευράν. Θά συσχετίσωμεν τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ μέ τόν Νοῦν. Πολλά ἔχομεν πεῖ, καὶ για τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ καὶ για τόν Νοῦν. Ποτέ δημοσίευμαν συσχετίσει τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ μέ τόν Νοῦν, παρὰ μέ τούς λόγους διτι, δημοσίευμαν προτόν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ἀπό τόν ίδιον τόν ΕΑΥΤΟΥ ΤΟΥ καὶ εἶναι θεῖος ὅχι ΘΕΟΣ.

Δισφαλῶς. "Ομως αὐτό δέν εἶναι ἀρκετόν.

Ἐχαμεν πεῖ σ' ἔναν μάθημα για τήν Αὔταρκειαν τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, ωστέσον, δέν ἔχομεν περιγράψει ἔστω καὶ εἰς τό ἐλάχιστον αὐτήν τήν Αὔταρκειαν. Καὶ τι δικαίολογεῖ αὐτήν τήν Αὔταρκειαν;

"Ἐχαμεν διμιλήσει δια τούς διαφόρους κδσμους τῶν 'Ιδεῶν, τόν Νοητόν Κδσμον, Αίτιων, 'Ιδεῶν, τόν Νοητόν κδσμον χαμηλότερον, ώς κδσμον τῶν 'Ιδεῶν πλέον καὶ προ-εκτάσεων τῶν 'Ιδεῶν, τόν Νοητικόν κδσμον, Ψυχικόν, τό αἰθερικόν ἀντίστοιχα καὶ τόν παχυλόν ψλικόν κδσμον καὶ εῖχαμεν πεῖ διτι, σέ τελευταῖαν ἀνάλυσιν, διλοι οἱ κδσμοι ἀπό τήν παχυλήν ψλην, ἀπό τό τελευταῖον ἀτομον, στερεᾶς παχυλῆς ψλης, μέχρι τοῦ Νοητοῦ κδσμον τῆς ψερουσας, διλοι εἶναι Νοῦς σέ διάφορους βαθμούς χραδασμῶν. Αύτα τό εῖχαμεν πεῖ καὶ τό ἔχομεν πεῖ, ἔχφρασιν ἐντός τοῦ ἁυτοῦ ΤΟΥ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ καὶ, ἔχομεν δημοσίευμαν πεῖ, διτι ὁ ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ καὶ τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ εἶναι τό ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ, εἶναι τό μέρος, τόσον δηλος καὶ τό ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ τοῦ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ, πού ἔχφρα-ζει ΕΑΥΤΟΝ μέσον τοῦ Νοῦ μέσα στέ Σύμπαντα, δημιουργεῖ τό Σύμπαντα, τό συντηρεῖ, τό κτιζετ καὶ βλέπομεν τώρα τόν Δημιουργό καὶ τό Δημιουργημα. Δύο καταστάσεις. Βλέπο-μεν τό ΑΠΟΛΥΤΟ καὶ τόν τοποχρονικόν. Δύο καταστάσεις. Βλέπομεν τόν κδσμον τοῦ "Ολου καὶ μέσα στόν κδσμον τοῦ "Ολου τές διάφορες καταστάσεις, τῶν κδσμων τῆς Χωριστικό-τητος πού ωστέσον εἶναι, οἱ Νοητικοί ὅχι Νοητοί, οἱ Ψυχικοί καὶ ὁ παχυλός ψλικός κδσμος.

Τώρα, ἀνάλογα εἶναι καὶ ὁ ἄνθρωπος τόν δόποιον ὀνομάσαμεν μικρόκοσμον καὶ τόν συσχετίζομεν μέ τόν Μακρόκοσμον.

Ως ΑΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ εἶναι ή Θεία Νονάς.

Ως ΧΡΙΣΤΟΣ ΛΟΓΟΣ εἶναι ή Ψυχή Λύτοεπέγνωσις καὶ Μδνιμη Προσωπικότης αὐτο-επέγνωσις.

Ως ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ εἶναι ή προσωπικότης Δύτοεπέγνωσις, ψλικόν σῶμα Ψυχικό καὶ Νοητικό σῶματα.

Καὶ βλέπομεν τήν διλην ἔργασιαν πού γίνεται εἰς τόν Μακρόκοσμον νά γίνεται καὶ μέσα στόν μικρόκοσμον.

Τώρα νά ἴδωμεν τι γίνεται στόν μικρόκοσμον.

Τι εἶναι τώρα ή ίκανότης τοῦ διαλογίζεσθαι καὶ τι εἶναι τό ἀποτέλεσμα ἐνδια-διαλογισμοῦ ψλικού μορφήν συγκεκριμένης σκέψεως ή συγκεκριμένων σκέψεων πού ή μία μέ τήν ἄλλην εἶναι τόσον διαφορετικές.

Προσέξετε. 'Ικανότης τοῦ διαλογίζεσθαι.' Η πηγή. Καὶ μετά, μέσον τῆς ίκανότητος αὐτῆς, ή χρῆσις τοῦ Νοῦ εἰς τήν μορφοποίησιν σκέψεων, μορφοποίησιν σκέψεων κατωτέρου Νοητικού κδσμον, διδτε δέν ἔχομεν μορφοποίησιν σκέψεων εἰς τόν ἀνώτερον Νοητικό κδσμον, τόν κδσμον τῶν ἔννοιῶν καὶ 'Ιδεῶν, πού ωστέσον Νοῦς εἶναι, καὶ πάλιν ἐν ἐκφράσει.

Τώρα ἄς κυττάσωμεν στόν Μακρόκοσμον.

Τι εἶναι ή ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΙΔΙΟΤΗΣ τοῦ διαλογίζεσθαι; Καὶ αὐτό ποιαν σχέσιν ἔχει μέ τόν Νοῦν καὶ τήν μορφοποίησιν μέσον τοῦ Νοῦ τῶν Νοητικῶν εἰδώλων, ή σκέψεων ή

Νοητῶν ὑπέρ μορφῶν 'Ιδεῶν καὶ ἐννοιῶν;

Εἶναι ή χρῆσις τοῦ Νοῦ εἰς τὰ διέφορα στάδια ἐκφράσεως, ώστος θμῶς κάμετες μίαν σύγκρισιν. Τῆς ἴκανότητος τοῦ διαλογίζεσθαι καὶ μετά τὸν διαλογισμὸν καὶ τὸ προΐδν τοῦ διαλογισμοῦ.

'Ικανότης τοῦ διαλογίζεσθαι δὲν ἔχει ἀνάγκην τοῦ Νοῦ, εἶναι ἴκανότης, εἶναι 'Ιδιότης μέσα στὸ ΔΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ.

Τὸ διαλογίζεσθαι ΔΠΟΛΥΤΩΣ εἶναι 'Ιδιότης τοῦ ΔΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ καὶ ἵσως αὐτὸς νὰ εἶναι ποὺ δίδει στὸ ΔΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ τὸ διὰ τὸν διαλογισμὸν θεῖαν λύτρακειαν τοῦ ΔΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ.

Τώρα γίνεται αὐτὸς ἀντιληπτὸν;

"Ωστε εἶναι 'Ιδιότης, μία ἐκ τῶν πολλῶν 'Ιδιοτήτων τοῦ ΔΠΟΛΥΤΟΥ ΕΙΝΑΙ. Τὸ διαλογίζεσθαι, ἀσφαλῶς δχι μὲ τὸν τρόπον ποὺ διαλογίζεται δ ἄνθρωπος μέσα στὸν κδ-σμὸν τῆς Χωριστικότητος καὶ μὲ τὸν τρόπον ποὺ δ διαλογισμὸς του, ἀποτέλεσμα ἔχει τῆς μορφοποίησιν τοῦ Νοῦ εἰς τοποχρονικᾶς σκέψεις καὶ πράξεις καὶ τὴν μορφοποίησιν τῆς ὑλῆς διὰ νὰ ἔξυπηρετῇσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ ἀνθρώπου.

Ποιὰ ἡ διαφορά; Ἀσφαλῶς πολὺ μεγάλη ἡ διαφορά. Ωστόσον Νοῦς καὶ εἰς τὴν μίαν καὶ εἰς τὴν ἄλλην περίπτωσιν.

'Ο ἄνθρωπος κάμνει χρῆσιν αὐτοῦ τοῦ Νοῦ εἰς τές πλέον χαμηλές ἐκφράσεις, εἶναι τὸ διὰ τὸν γνωρίζουμεν, ὡς σκέψεις, ἐπιθυμίες, ἐπιδιώξεις, δραστηριότητα τοῦ ἀνθρώπου προσωπικότητος ἀντοπιγνώσεως μέσα στὸν κδσμὸν τῆς Χωριστικότητος τὸν κδσμὸν τῶν τριῶν διαστάσεων, μέσα εἰς τὴν ἀτέλειαν. Ἄν καὶ βλέπομεν τὴν ἴδιαν πρᾶξιν ἀπὸ εἰς ΔΠΟΛΥΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ὡς ΧΡΙΣΤΟΝ ΛΟΓΟΝ καὶ ὡς ΑΓΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑ ποὺ αὐτὸς μᾶς δίδει μέσα εἰς τὸν κδσμὸν τῶν τριῶν διαστάσεων γύρω μας, ζῶσας μορφάς. Βλέπομεν τοὺς θείους Νόμους τῆς Ἀρμονίας καὶ τῆς Ζωῆς.

—Καὶ εἴχαμεν πεῖ σ' ἔναν μάθημα δτι χρησιμοποιῶντας δ ἄνθρωπος τὸν Νοῦν εἰς τὸν κδσμὸν τῶν τριῶν διαστάσεων δημιουργοῦ μορφάς μή προικισμένας μὲ τὸ φαινόμενον τῆς Ζωῆς. Ωστόσον φορτώσεις δυνάμεως ποὺ νά μᾶς φέρουν αὐτὸς ἡ ἔκεῖνον τὸ διοτέλεσμα αἰνερικῆς δυνάμεως, καὶ τὰ δυνομέζομεν στοιχειακά ἄλαλα.

"Ομως ἡ χρησιμοποίησις τοῦ Νοῦ σ' δλες τές ἐκφράσεις του μέσα σ' δλους τοὺς κδσμούς υπὸ τοῦ ΧΡΙΣΤΟΥ ΛΟΓΟΥ καὶ τοῦ ΑΓΙΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ, ἔχουν τὸ φαινόμενον τῆς Ζωῆς καὶ σὲ πλήρη ἀρμονίαν δλους τοὺς θείους Νόμους.

Βλέποντας καὶ μελετῶντας τὰ φαινόμενα αὐτά, μποροῦμεν νά ἐννοήσωμεν τὸν διαλογιζόμενον καὶ προεκτείνοντα ἔαυτον ὡς φαινόμενον τῆς Ζωῆς. 'Η διαφορά τῶν ἀνθρώπων εἶναι, διότι διειδήποτε δημιουργοῦ μεταχειριζόμενος τὸν Νοῦν ὡς σκέψιν, δέν εἶναι εἰς θέσιν πρὸς τὸ παρόν νά προικίσουν τὴν σκέψιν μὲ δημιουργικότητα, δέν ἔχουν φθάσει εἰς τὸ σημεῖον ἔκεῖνο τοῦ· νά εἶναι πραγματικὸς Υἱὸς ΘΕΟΥ νά προεκτείνουν διὰ τοῦ διαλογισμοῦ τῶν ζῶσας μορφάς. "Ομως, τὸ ἐπόμενον βῆμα τῶν ἀνθρώπων, δταν θὰ παύσουν νά καταχρῶνται τὴν θεῖαν 'Υπερ Οὐσίαν καὶ Οὐσίαν τοῦ Νοῦ εἰς τὸ νά τὴν μορφοποιοῦν εἰς τοποχρονικᾶς καταστάσεις καταστρεπτικᾶς θὰ εἶναι, νά τοὺς δοθῆ τὴν λογοϊκή δύναμις τοῦ νά δημιουργοῦν, θὰ ἀποκτήσουν τὴν δημιουργικήν σκέψιν. Τδεις θὰ ἔχουν τὸ δικαιώμα νά δύναμον ἔαυτούς Υἱούς ΘΕΟΥ.

'Ἀσφαλῶς ἔνας ἀπὸ τοὺς σκοπούς τῆς ἐρεύνης τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ κύκλου σας θὰ εἶναι νά ἀξιωθῆτε νά φθάσετε ὡς τὸ σημεῖον ἔκεῖνο. Καὶ λέγω μερικοῖς ἀπὸ σᾶς σε κάποιον βαθμὸν ἔχουν φθάσει καὶ θὰ πρέπη νά εἶναι πολὺ εὔτυχεῖς γι' αὐτό. 'Η ἀρχή εἶναι ή ζυχοθεραπεία. "Ομως ἐπαναλαμβίνω, κατάχρησις στερεῶ δυνάμεως, σᾶς ἀποστερεῖτες δυνάμεις τῆς δρθῆς χρήσεως τοῦ Νοῦ. 'Ορθός διαλογισμὸς δ διερχόμενος διὰ τῆς καθαρῆς καρδίας σᾶς προικίζει μὲ τὴν λογοϊκήν ἔκεινην ἴκανότητα, σὲ προεκτάσεις "Λγγελοι πλέον ἐλέους μὲ τὸν καρδινά νά σᾶς καταστήσουν Υἱούς τοῦ ΘΕΟΥ.

"Πακάριοι οἱ καθαροὶ τῆς καρδιᾶς δτι αὐτοὺς τὸν ΘΕΟΝ δψωνται".

Κάμετε τὴν καρδίαν σας τὸ κέντρον προεκτάσεως 'Λγγελων τῆς ἀγδπῆς. Εἶναι δ μόνος τρόπος νά οβήσετε γύρω σας τὰ παράσιτα τοῦ μίσους ποὺ οἱ σύνδρωποι σας ἐν τῇ ἀψέλειᾳ τῶν καὶ ἀνοησία τῶν ἔχουν δημιουργήσει.

Τώρα νομίζω άντιλαμβάνεσθε την παράκλησή μου.

"Εργάζεσθε διά το καλόν αὐτῆς τῆς μαρτυρικῆς Ήσου. Το καλόν τῶν οἰκογενειῶν σας, τῶν γονιῶν σας, τῶν τέκνων. Καὶ, ὡς τέτοιους τέκνα σας καὶ γονιούς σας ἐννοῶ ὅλους πού κατοικοῦν εἰς τὴν Κύπρον.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ.

Ἐρώτησις: Πατήρ Γιοχανάν διαν λέγετε νά φύγουν οἱ Τοῦρκοι, μήπως δὲ χρόνος δέν εἶναι πολύς;

Διδάσκαλος: Συντομώτατα.

Γῆγενος Διδάσκαλος: Πατήρ Γιοχανάν ἔγω ἔχω μίαν ἐρώτησιν.

Δέν ξέρω πότε νά δράσω καὶ πότε νά μήν δράσω καὶ διαρκῶς εἶναι σὲ σύγχρουσιν δὲ Διδάσκαλος μὲ τὸν Στέλιον. Μου δώσετε σὲ πολὺ περιορισμένον βαθμὸν τὴν ἑξουσίαν διαν κινδύνευαν πολλοὶ ἄνθρωποι σὲ μερικές μόνον περιπτώσεις. Θέλω πιστὸς πολλές ἑξουσίες Πατήρ Γιοχανάν, νά τοὺς διώξω νά εὐχαριστήσω τὴν ἀδελφήν Νέρω τὸ συντομώτερον δυνατὸν ἀπὸ τὴν Κύπρον.

"Ἐργάζομαι καὶ στὴν Τουρκίαν καὶ στὴν Ἀμερικήν καὶ βλέπω τὸ ἀποτελέσματα καὶ στὴν Ἑλλάδα καὶ στὴν Κύπρον ἀλλά ὅχι τόσον καρποφόρα ὡς ὅταν τὰ ἥθελα. Ἀνθρωπίνη ἀνυπομονησία, "Ισως νά μου τὴν φυτεύει αὐτὴν τὴν ἀνθρωπίνην ἀνυπομονησίαν δὲ Σπύρος πού εἶναι πολλά ἀνυπόδιμονος. Τι πειράζει ἀν συντομώτερα ἐπιτύχωμεν. "Εχομεν λιγότερα θύματα. Το ἔχω ἀντιληφθῆ τὸ μάθημα. "Οτι δὲ θεός μας εἶναι μεταξύ μας. Δοιπόν νά ἐργασθοῦμεν πάνω σ' αὐτὴν τὴν γραμμήν. Δέν εἴμαστε ἔμετς πού ἔχομεν δεμένα τὰ χέρια σου ἀλλά η εἰμαρμένη τοῦ τρόπου σου λέγει δ Πατήρ Γιοχανάν καὶ δημος εἶναι τὸ δικά μου χέρια δεμένα εἶναι καὶ τὰ δικά τους.

— "Ἐπομένως ἐργασθῆτε λέγει νά λυθοῦν τὰ χέρια μας. Ἡ ἀποπληρωμή τοῦ κάρμα πρέπει νά γίνη.

Δέν μου δίδει τὸ δικαίωμα λέγει δ Πατήρ Γιοχανάν νά ἐπωμίζομαι κάρμα ἄλλων, διαν μὲ τὸ νά τὸ ἐπωμισθῶ ἔγω δέν ἐξυπηρετεῖται κανεὶς σκοπός ὥφελείας, τουλάχιστον σ' αὐτούς πού τὸ ἔκαμαν τὸ κάρμα.

Κατάλαβα Πατήρ Γιοχανάν.

"Ωστε θά πρέπη νά περιμένουμεν νά ἐργαζόμεθα.

Ἐρώτησις: "Οσον ἀφορᾶ τὸ κάρμα εἶναι ἐπάναγκες νά γίνη μὲ τὸν πόλεμον, νά παρθῇ κάρμα πολέμου, ή:να μετριασθῇ κατὰ κάποιον τρόπον καὶ νά πληρώνεται σιγά σιγά μὲ διαφορετικὸν τρόπον.

Διδάσκαλος: Τὴν ἀπάντησιν θά τὴν δώσῃ δι γιατρος. "Οταν ἔχωμεν ἔναν καρκίνον πού χρειάζεται νά ἀφιερεθῇ μὲ μαχαίρι, θὰ δρχίσωμεν τὴν θεραπείαν διά τῶν φαρμάκων; "Οταν αὐτὸς εἶναι ὀρθότερος καὶ δὲ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος. "Λσφαλῶς διαν φάση δ ἀνθρώπος σ' ἔναν σημεῖον πού μ' ἔνα χάδι καὶ νουθεσίαν θὰ μπορέσῃ νά κάμη τὸ ἀγαθὸν καὶ νά σκεψῇ τὸ κακόν νά τὸ ἀποφύγῃ, αὐτὸς εἶναι δὲ καλύτερος τρόπος. "Οταν δὲ ἀνθρωπὸς δημως αὐτὸς, διαν τοῦ δύσης τὴν νουθεσίαν θὰ σὲ θεωρήσῃ εἴτε ἀδύνατον η γελοῦτον καὶ μολις φύγης θὰ κάμη χειρότερα, θὰ τὸ ἐπαναλάβῃς καὶ νά ἐλπίζῃς οτι θὰ ἐπιτύχῃς καὶ έτη δῆς χειρότερα, δέν νομίζεις διτε πρέπει νά τὸν κάμης μὲ κάποιον ἄλλον, πιστὸ σκληρὸν τρόπον νά πανη νά κάμην τὸ κακόν εἰς τοὺς ἄλλους γύρω του. Μή ξεχνᾶς τὸν Πολὺ Ἕγαπημένον πού εἶχεν ἀναγκασθῆ νά πάρῃ μαστίγιον. Τὸ κάρμα εἶναι χάδι καὶ μαστίγιον, διαν δέν μπορεῖ νά εἶναι ἀπλὸ χάδι.

Τὸν λόγον ἔχει καὶ δὲ ἀδελφός μας ἐδῶ Δικαστής. Θά ἔχανες τὴν εὐκαιρίαν ἄν ἔβλεπες ἔναν πού ἄν η φυλακή δέν θὰ τοῦ ἔκαμνε καλὸν ἀλλά μιά νουθεσία καὶ θὰ τὸν ἔβλεπεν νά ἐγίνετο καλός πολὺτης νά ἐφαρμόσῃς τὸν Νόμον καὶ νά τὸν φυλακώσῃς; ή νά τὸν νουθετήσῃς μιά καὶ βλέπεις διτε τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἥτο καλύτερον παρά νά τοῦ στερήσῃς τὴν ἐλευθερίαν του, ἄν μποροῦσες νά τὸ κάμης, ἄν σὲ ἀφηνεν δὲ Νόμος νά ἀδιφασίσῃς; Θὰ τὸν φυλάκωνες ἀπὸ σκληρύτητα. "Πν δημως αὐτὸς δὲ ἀνθρωπὸς ηταν ἔνας ἀδιόρθωτος

καὶ ξεμύρεις ὅτι τὴν ἐπομένην ἄν δὲν τὸν περιορίσης θᾶτι κάμη χειρότερα πῶς θᾶτι μποροῦσες νὰ συμβιβάσῃς τὸ νὰ τὸν ἀφῆσῃς ἀλεύθερον τὴν ἐπομένην νὰ ἐπαναλάβῃ αὐτὸς ποὺ ἔκαμε καὶ χειρότερα καὶ νὰ μήν τὸν περιορίσης. Λύτος εἶναι τὸ κάρμα τὸ φίλιατον τέκνον· καὶ οἱ Κύριοι τοῦ κάρμα πιστέψετε με ὅτι εἶναι ἀχριβοδίκαιοι δύον καὶ ἄν βλέπετε καμμιάν φοράν πῶς τὸ ἀποτέλεσμα εἶναι μᾶλλον σκληρόν.

Ἐρώτησις: Τότε γιατί νὰ μήν τὴν ὄνομάσω τρέλλαν τῶν εἰσβολέων;

Διδάσκαλος: Νομίζεις ὅτι ἄν δὲν συνέβαινεν δὲι εἶχεν συμβῆ στὴν Κύπρον ἡ παραφροσύνη τῶν Κυπρίων θᾶτι ἡτο στὸ ίδιον ἐπίπεδον καὶ βαθύριον μὲ τοὺς εἰσβολεῖς. Θᾶτι μποροῦσαν οἱ εἰσβολεῖς νὰ εἰσέλθουν στὴν Κύπρον; Ἀσφαλῶς ὅχι. Ἐπομένως ἃς μή βρίσκουμεν αἵτιες μᾶλλον ἀπὸ ἑκεῖ ποὺ εἶναι πραγματικές αἵτιες.

Ὅτι συμβαίνει εἶναι ἀποκληρώματι εἴτε ὡς ἀπολαβῇ εἴτε καὶ μὲ τὴν ἀποστέρησιν, ἀγαθῶν. Ἀποστερεῖ ἀγαθά γιατὶ γάρ μάθη σ' ἔναν ἄνθρωπον δὲι, τὸ νὰ ἀποστερῇ ἑκεῖνος τὰ ἀγαθὰ ἀπὸ ἄλλους εἶναι κακό. Εἶναι τόσοι πολλοὶ οἱ τρόποι ποὺ οἱ Κύριοι τῆς εἰμαρμένης ἐργάζονται, ἀχριβοδίκαιοι ἐπαναλαμβάνων, πολύπλοκοι εἴπα ἀχριβοδίκαιοι ποὺ δὲν εἶναι τόσον εὔκολον δ ἄνθρωπος νὰ τοὺς ἀντιληφθῇ, ώστε δύον ἡ ὀφελημένης πάντοτε εἶναι πλήρης.

Ἐρώτησις: Πῶς ἀρχισε τὸ κάρμα;

Διδάσκαλος: Μὲ τὸ νῦ εἰσέλθῃ δ ἄνθρωπος εἰς τὸν κόσμον τῆς Χωριστικότητος καὶ νὰ θέλῃ τὸ δικό του, νᾶ δονομάσῃ δικό του αὐτὸς ἡ ἑκεῖνο.

Ο "Ἄβελ καὶ δ Καΐν εἶχαν τὴν συμπλοκήν ἀλλὰ γιατὶ νὰ φθάσουν ὡς ἑκεῖ ίσως ἡ ἔπαρσις τοῦ "Ἄβελ καὶ νᾶ καταχρασθῇ τὴν ἀγάπην τῶν γονιῶν του εἰς βάρος τοῦ Καΐν νὰ εἶχεν προκαλέσει τὸ μῆσος τοῦ Καΐν ἐναντίον του. Νᾶ εἴμεθα δίκαιοι.

Ο Πολυηγαπημένος εἶπεν.

Κανένας ποτέ δὲν ἔχει πειρασθῇ περισσότερον ἀπὸ δὲι ἀντέχει καὶ νὰ προσθέσω δὲι εἶναι ἐπιτρεπτὸν γιατὶ τὸ καλόν του. Καὶ δεύτερον αὐτὸς ποὺ λέει εἶναι διετὸν ἀφύπνησιν του καὶ γιατὶ τὸ καλόν του ἔστω καὶ δ πόνος καὶ δχι γιατὶ νὰ τιμωρηθῇ ἡ νᾶ ὑποφέρη ἀδίκως.

"Ωστε τὸ κάθε τι ποὺ βλέπεις γύρω σου, τόσον ἔχεῖνος ποὺ ἀδικεῖ δύον καὶ αὐτὸς πού ἀδικεῖται ὀφελοῦνται. Εἶναι μέσα στὸν κόσμον τοῦ Νόμου τῆς Χωριστικότητος.

Ἐρώτησις: Μᾶ συνεχίζει αὐτὸς;

Διδάσκαλος: Θᾶτι συνεχίζῃ μέχρις διου δ ἄνθρωπος φθάσει πέραν τοῦ κόσμου τῆς Χωριστικότητος, μέχρι τοῦ σημείου πού πλέον θᾶτι κάμην ὁρθήν χρῆσιν τοῦ Νοῦ. Καὶ σοῦ λέγω αὐτὸς τὸ φαινόμενον θᾶτι δῆς καὶ εἰς τὸ μέλλον, δχι μένον στὸν παχυλὸν ὑλικὸν κόσμον ἀκόμα καὶ στοὺς Συχικοὺς κόσμους καὶ στοὺς κατωτέρους Νοητικούς κόσμους, διδτει εἶναι συνφασμένη ἡ τύχη τῶν τριῶν κόσμων.

Ἐπομένως, εἶπεν δ Πολύ "Ηγαπημένος καὶ κάτι ἄλλο. "Θαρσεῖτε. Ἐγώ νενένηκα τὸν κόσμον" καὶ δ σκοπός εἶναι γιατὶ νὰ νικηθῇ δ κόσμος καὶ τὰ δεινά του. Πῶς θᾶτι νικηθῇ; Δέν νικοῦμεν τὸν κόσμον μὲ τὸ νὰ στρέψωμεν τὴν πλάτην μας καὶ νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὴν μάχην ἀλλὰ μὲ τὸ νὰ πάρωμεν τὸ μάθημά μας.

Καὶ ἔναν ἄλλο. Οὔτε ἔνα φύλλον δέν πέφτει δπὸ τὸ δένδρον ἄν δὲν εἶναι θέλημα τοῦ ΠΑΤΡΟΣ, δηλαδή, μέσα στὸν Νόμον τῆς Λίτιας καὶ τοῦ ἀποτελέσματος καὶ δλα εἶναι πρός τὸ καλόν καὶ πρός ἐξυπηρέτησιν τοῦ θείου Νόμου τῆς δρρενέσσα..

Ἐπομένως μέσα στὸν κόσμον τῶν φαινομένων πολλές φύρες θᾶτι ἔχτε κάτι πού θᾶτι σᾶς κάμη ὡς ἀνθρώπους νὰ ἐπαναστατήσῃτε. Βέβαια, ἀλλὰ ἄν δῆτε τὰ πράγματα ἀπὸ πιεστὸν φηλό θᾶτι δῆτε δὲι τὴν θέσιν των ἔχιν καὶ τὴν ὀφελιμότητα των ἔχουν καὶ τὸν σκοπόν.

Ἐπομένως, ἐργάζεσθε διετὸν τὴν ἀπαλλαγὴν τοῦ ἀνθρώπου τῶν συνανθρώπων σας ἀπὸ τὸν πόνον πού δίδει ἡ κιταστρατήγησις τοῦ Νόμου τῆς "Ισορροπίας.

Ὑπάρχουν πολλοὶ τρόποι δέν εἶναι μόνον δ πόνος νὰ φέρωμεν σὲ ίσορροπίαν τὸν Νόμον καὶ ὁ καλύτερος τρόπος εἶναι ἡ ἀγάπη.

"Στῶμεν καλῶς ἐν ΚΥΡΙΩ πάντοτε".